

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
PŘÍRODOVĚDECKÁ FAKULTA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Analýza konzervativních investičních strategií

Katedra matematické analýzy a aplikací matematiky

Vedoucí bakalářské práce: **RNDr. Rostislav Vodák, Ph.D.**

Vypracovala: **Kateřina Hausknechtová**

Studijní program: B1103 Aplikovaná matematika

Studijní obor: Matematika-ekonomie se zaměřením na bankovníctví

Forma studia: prezenční

Rok odevzdání: 2015

BIBLIOGRAFICKÁ IDENTIFIKACE

Autor: Kateřina Hausknechtová

Název práce: Analýza konzervativních investičních strategií

Typ práce: Bakalářská práce

Pracoviště: Katedra matematická analýzy a aplikací matematiky

Vedoucí práce: RNDr. Rostislav Vodák, Ph.D.

Rok obhajoby práce: 2015

Abstrakt: Úkolem práce bylo nastudování příslušné teorie, kdy jsem se zabývala základními pojmy a definicemi souvisejícími s investicemi a cennými papíry a obecnou teorií ke konzervativním strategiím. Na tuto část jsem navázala praktickou ukázkou, kde jsem vytvořila v programu Microsoft Excel simulaci průběhu investování a výsledky se zhodnocením jsem uvedla v závěru práce.

Klíčová slova: Inflace, Konzervativní strategie, Inflace, Cenné papíry, Portfolio

Počet stran: 41

Počet příloh: 1

Jazyk: český

BIBLIOGRAPHICAL IDENTIFICATION

Author: Kateřina Hausknechtová

Title: Analysis of conservative investment strategies

Type of thesis: Bachelor's

Department: Department of Mathematical Analysis and Application of Mathematics

Supervisor: RNDr. Rostislav Vodák, Ph.D.

The year of presentation: 2015

Abstract: My task in this bachelor thesis was to study corresponding theory, where I focused on basis terms and definitions connected with investment and stocks and general theory of conservative strategies. I continued with practical illustration, where I made a simulation of investment in program Microsoft Excel. All results were examined and valuated at the end of my thesis.

Key words: Investment, Conservative strategies, Inflation, Stocks, Portfolio

Number of pages: 41

Number of appendices: 1

Language: Czech

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracovala samostatně pod vedením pana
RNDr. Rostislava Vodáka, Ph.D. s použitím uvedené literatury.

V Olomouci dne

.....

podpis

Obsah

Úvod.....	6
1. Investování.....	7
1.2. Přímé (individuální) investování	9
1.3. Nepřímé (kolektivní) investování.....	9
1. 4. Inflace	10
2. Cenné papíry	14
2. 1. Dělení cenných papírů	15
2. 2. Portfolio	18
2.3. Typy cenných papírů	18
2.3.1. Nástroje peněžního trhu	18
2.3.2. Dluhopisy (obligace).....	20
2.3.3. Akcie	23
3. Podílové fondy	25
4. Konzervativní investiční strategie.....	28
4. 1. Seznam investičních nástrojů	30
5. Vlastní příklady.....	31
Závěr	37
Zdroje	38
Přílohy	41

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala svému vedoucímu bakalářské práce za cenné připomínky a čas, který mi věnoval na konzultacích.

Úvod

Tématem mé bakalářské práce je *Analýza konzervativních investičních strategií*. Úkolem bylo nastudování příslušné teorie, provedení rozboru konzervativní strategie a vytvoření zjednodušené simulace pomocí získaných znalostí. Cílem bylo pochopení a vysvětlení dané problematiky, a dále zjednodušená ukázka toho, jak by investování za daných podmínek probíhalo.

První kapitola je věnovaná investování a jeho principům, rozdílu mezi přímými a nepřímými investicemi a inflaci. Druhá kapitola obsahuje základní pojmy související s cennými papíry, jejich dělení a popis jednotlivých základních druhů. Ve třetí kapitole jsem se zabývala podílovými fondy, jejich členění a výhodami tohoto typu investování. Čtvrtá kapitola pojednává o konzervativních investičních strategiích, nástrojích, které zde využíváme a krátce jsou nastíněny i další strategie. Všechny teoretické poznatky jsou využity v poslední kapitole, která je věnovaná praktické části, a to přehledu výsledků získaných z programu, který jsem vytvořila v tabulkovém editoru Excel, kde je nasimulováno, jak by probíhalo investování v praxi.

Na konci je uveden seznam zdrojů, které byly při psaní této práce využity, a dále by mohly sloužit i jako zdroj informací pro každého, kdo se chce dozvědět více o problematice investování.

1. Investování

Na začátku si zavedeme některé základní pojmy, nadefinujeme si proto, co znamená samotný pojem investování, do čeho obecně investujeme a jak lze investice dělit.

Investováním rozumíme kupování takových aktiv, která se časem zhodnocují nebo přinášejí majiteli pravidelný důchod. Investování dělíme na kolektivní (nepřímé) a individuální (přímé). [1]

Aktivum je cokoliv, co člověku přináší hodnotu, ta plyne z významu, který pro něj aktivum má. Dělíme je na **finanční**, která vyjadřují peněžní pohledávku, například akcie, dluhopisy, směnky či podílové listy a **nefinanční**, která přináší člověku užitek a mají reálnou podobu, jako nemovitosti, umělecké předměty nebo komodity (ropa, pšenice, ...). [1]

Každé aktivum má tři charakteristiky – výnos, likviditu a riziko; vztah mezi nimi vyjadřuje magický trojúhelník (viz Obr. 1). Pro ideální investici bychom požadovali velký výnos, vysoký stupeň likvidity a co nejmenší riziko. Taková investice ovšem neexistuje, proto si musí každý investor ujasnit a zvolit, kterého cíle z něj chce dosáhnout, (protože žádná investice není ideální, aby poskytovala vysoký výnos při nízkém riziku a přitom i vysokou likviditu).

[2] Obr. 1

Nyní si ještě řekneme, jak by měl investor vnímat jednotlivé pojmy z magického trojúhelníku, co vlastně vyjadřují a jak je chápeme.

Likviditu [2] definujeme jako schopnost přeměnit dané aktivum na hotovost, nejlépe bez ztráty původní hodnoty, při co nejnižších nákladech.

Riziko [2] je spojeno s faktem, že při vynaložení našich finančních prostředků můžeme o velkou část těchto prostředků nebo i o všechny prostředky snadno přijít a to může mít mnoho příčin, například to může být způsobeno poklesem hodnoty dané investice, platební neschopností emitenta, vlivem inflace, atd. Je úzce spjato s výnosy a platí mezi nimi přímá úměrnost – čím vyšších výnosů chceme dosáhnout, tím větší riziko musíme podstoupit. Neexistuje však žádná záruka toho, že při podstoupení velkého rizika automaticky realizujeme vysoký výnos.

Výnos [2] neboli rentabilita může být důchod, který plyne z vlastnictví investice (což je úrok, dividenda, kuponová platba, nebo i nájemné a půdní renta) nebo rozdílem mezi nominální a tržní cenou v danou chvíli. Je ovlivněn náklady (poplatky), které platíme při transakcích (nákup a prodej), daňovými výdaji a inflací. Většina výnosů cenných papírů má dvousložkové výnosy – první složka je tvořena dlouhodobým trendem, který je většinou vzestupný, a druhou z nich jsou krátkodobé výkyvy. Dlouhodobé výnosy u akcií jsou obvykle vyšší než u obligací a bankovních produktů, ale musíme počítat s většími výkyvy cen akcií v krátkodobém horizontu. Naproti tomu u obligací jsou nižší jak dlouhodobé výnosy, tak výkyvy. Je nutné počítat s rizikem i u bankovních vkladů, hlavně inflační riziko a riziko reálného znehodnocení peněz. V magickém trojúhelníku platí, že čím vyšší výnos daná investice poskytuje, tím vyšší riziko musí investor podstoupit. Vysoké riziko ovšem nikdy nezaručí vysoký výnos. Dále musíme počítat s tím, že čím vyšší stupeň likvidity daná investice má, tím nižší výnos z ní obvykle plyne.

1.2. Přímé (individuální) investování [9]

Individuální investování provádí na finančním trhu osoby samostatně (ti, kteří mají dočasně volné peněžní prostředky nebo finanční přebytky a ty se snaží nějakým způsobem zhodnotit, popřípadě udržet jejich hodnotu). Tento způsob má řadu nevýhod, především je potřeba, aby byl investor dostatečně vzdělán a věděl, jakým způsobem postupovat, měl čas kontrolovat finanční trh a věděl, jak se bránit před podvody. Největším problémem osob, které chtějí investovat individuálně je to, že často nemají potřebné odborné znalosti nebo dostatečné zkušenosti a čas na sledování výkyvů finančního trhu, proto není tento způsob investování nejvhodnější. Tuto formu investování využívá méně investorů, především kvůli výhodám kolektivního investování, které bývá bezpečnější a jednodušší pro investory.

1.3. Nepřímé (kolektivní) investování [9]

Kolektivní investování se realizuje pomocí různých zprostředkovatelských společností, především prostřednictvím podílových fondů a je založeno na principu shromáždění finančních prostředků jednotlivých drobných investorů (předem neurčitého a neomezeného okruhu fyzických osob – veřejnosti), což umožňuje rozptýlení rizika. Tento způsob zvyšuje možnost diverzifikace a minimalizace rizik a je dosaženo efektivní správy společných prostředků a získání přístupu k trhům vyhrazeným větším investorům.

Kolektivní investování do jisté míry odstraňuje nevýhody přímého investování, protože zprostředkovatelské společnosti by měli mít dostatek odborných znalostí, čas a potřebnou techniku k tomu, aby mohli neustále kontrolovat výkyvy na finančním trhu a získávali dostatek informací o hospodaření společností, do kterých za jejich klienty investují. V dnešní době mají možnost větší kontroly svých investic i individuální investoři především díky možnostem internetu. Další výhodou kolektivního investování je také menší riziko, protože zprostředkovatel má díky velkému počtu investorů dostatek prostředků na diverzifikaci.

Výhody kolektivního investování:

- Investování se děje na principu rozptýlení rizika, proto neúspěch v jedné oblasti nezpůsobí ztrátu všech prostředků, zprostředkovatel by neměl investovat rizikově, protože pracuje se svěřenými prostředky, nikoliv s vlastními.
- Riziko se snižuje i díky tomu, že společnosti zabezpečující kolektivní investování podléhají zvláštnímu doзору a regulaci, musejí mít potřebná povolení a licence a nesmějí provozovat činnost, která s kolektivním investováním nesouvisí, je neetická a není podle zákona.
- Vlastní moderní systémy, díky kterým mají možnost neustále sledovat výkyvy na všech finančních trzích (i světových) a vyhodnocovat získané informace.
- Umožňují diverzifikaci, nízké náklady, úsporu času, kompletní servis, likviditu a zajištění majetku proti ztrátám z neetických praktik.

Nevýhody

- Pořád zde nějaké riziko existuje.
- Je nutné platit poplatky (poplatek za správu kapitálu).
- Nemožnost ovlivňovat zaměření investic (ztráta investiční volnosti).

1. 4. Inflace

V této podkapitole si popíšeme další důležitý pojem, kterým je inflace, neboť má veliký vliv na investice (především ty dlouhodobé). Je to jev, který nemůžeme ovlivnit ani obojit, proto si zde nastíníme, jakým způsobem do investování zasahuje.

Obvykle ji definujeme jako opakovaný růst většiny cen v dané ekonomice, ale bývá chápána i jako oslabení reálné hodnoty (tj. kupní síly) dané měny vůči zboží a službám, které spotřebitel kupuje.^[8]

Měří ji Český statistický úřad, na jehož stránkách můžeme najít inflaci měřenou různými způsoby, například míru inflace vyjádřenou přírůstkem indexu spotřebitelských cen ke stejnému měsíci předchozího roku, kdy se vylučují sezónní vlivy. ^[3]

Při porovnávání průměrných veličin, především při propočtech reálných mezd a důchodů použijeme míru inflace vyjádřenou přírůstkem průměrného ročního indexu spotřebitelských cen vyjádřenou jako procentní změnu průměrné cenové hladiny za posledních 12 měsíců proti průměru 12 měsíců předcházejících (viz tabulka Obr. 2). [3]

Roční inflace měřená vždy na konci roku (r. 1998 – 2013)

98	99	00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13
1,7	2,1	3,9	4,7	1,8	0,1	2,8	1,9	2,5	2,8	6,3	1,0	1,5	1,9	3,3	1,4

[4] Obr. 2

Další tabulka (Obr. 3) ukazuje změnu inflace v jednotlivých měsících. Porovnává se vždy se stejným měsícem v předchozím roce.

Rok	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
2004	0,3	0,5	0,8	1,0	1,2	1,4	1,7	2,0	2,2	2,5	2,7	2,8
2005	2,8	2,7	2,6	2,6	2,5	2,4	2,2	2,1	2,0	2,0	1,9	1,9
2006	2,0	2,1	2,2	2,3	2,4	2,5	2,6	2,7	2,8	2,7	2,6	2,5
2007	2,4	2,3	2,2	2,2	2,1	2,1	2,1	2,0	2,0	2,2	2,5	2,8
2008	3,4	3,9	4,3	4,7	5,0	5,4	5,8	6,1	6,4	6,6	6,5	6,3
2009	5,9	5,4	5,0	4,6	4,1	3,7	3,1	2,6	2,1	1,6	1,3	1,0
2010	0,9	0,8	0,7	0,6	0,6	0,6	0,8	0,9	1,1	1,2	1,4	1,5
2011	1,6	1,7	1,7	1,8	1,8	1,9	1,9	1,9	1,8	1,9	1,9	1,9
2012	2,1	2,2	2,4	2,6	2,7	2,8	2,9	3,1	3,2	3,3	3,3	3,3
2013	3,2	3,0	2,8	2,7	2,5	2,3	2,2	2,0	1,8	1,6	1,5	1,4
2014	1,3	1,1										

[4] Obr. 3

Můžeme ji porovnat s mírou inflace vyjádřenou přírůstkem indexu spotřebitelských cen **k předchozímu měsíci** (Obr. 4), která vyjadřuje procentní změnu cenové hladiny sledovaného měsíce proti předchozímu měsíci.

Rok	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
2004	1,8	0,2	0,1	0,0	0,4	0,2	0,4	0,0	0,8	0,5	0,1	0,1
2005	0,7	0,2	0,1	0,1	0,2	0,6	0,3	0,0	0,3	0,9	0,3	0,1
2006	1,4	0,1	0,1	0,1	0,5	0,3	0,4	0,2	0,7	0,5	0,1	0,2
2007	1,0	0,3	0,3	0,7	0,4	0,3	0,4	0,3	0,3	0,6	0,9	0,5
2008	3,0	0,3	0,1	0,4	0,5	0,2	0,5	0,1	0,2	0,0	0,5	0,3
2009	1,5	0,1	0,2	0,1	0,0	0,0	0,4	0,2	0,4	0,2	0,2	0,2
2010	1,2	0,0	0,3	0,3	0,1	0,0	0,3	0,3	0,3	0,2	0,2	0,5
2011	0,7	0,1	0,1	0,3	0,5	0,2	0,3	0,3	0,2	0,3	0,4	0,4
2012	1,8	0,2	0,2	0,0	0,2	0,2	0,1	0,1	0,1	0,2	0,2	0,1
2013	1,3	0,1	0,1	0,1	0,2	0,4	0,2	0,2	0,4	0,2	0,1	0,4
2014	0,1	0,2										

[4] Obr. 4

Míra inflace je dána změnou cenové hladiny a počítá se pomocí různých indexů, konkrétně jako poměr cenového indexu na konci a na začátku období. Index si volíme podle potřeby, nejvíce používanými cenovými indexy jsou index spotřebitelských cen, index cen výrobců a deflátor HDP. [8]

Index spotřebitelských cen (CPI = Consumer price index) [12] definuje cenovou hladinu jako průměrnou úroveň cen daného souboru – spotřebního koše výrobků a služeb, které spotřebuje průměrná domácnost. Je tedy dána jako srovnání nákladů za nákup souboru statků, jejichž složení se nemění, každá položka je označena jako reprezentant a každý z nich má určitou váhu, která je po určenou dobu fixní. Váha je dána podílem výdajů za daný statek vzhledem k celkovým výdajům domácnosti. Pro naše příklady budeme používat tento index pro výpočet inflace.

Index cen výrobců (PPI = Production Price index) [12] se specifikuje pro různé obory a odvětví (index cen průmyslových výrobců, zemědělských výrobců, stavebních

prací). Koš obsahuje dané výrobky a služby, včetně polotovarů, surovin atd. a stejně jako CPI, používá fixní váhy, zde podle struktury tržeb.

Deflátor HDP ^[12] je z cenových indexů nejkompexnější. Není založen na spotřebním koši, ale zahrnuje změnu cen všech statků v ekonomice, počítán je na základě množství zboží v běžném období.

2. Cenné papíry

V druhé kapitole se zaměříme na aktiva, do kterých investujeme. Obecně jsou to cenné papíry, které si zde rozdělíme podle různých hledisek a popíšeme základní typy cenných papírů, kterým se budeme věnovat podrobněji.

Cenný papír ^[9] je nositel právního nároku, který v sobě ztělesňuje, a je pro jeho vznik, existenci, převod a zánik v zásadě nenahraditelný. Název „cenný papír“ je označení pro třídu peněžních aktiv (například akcie, obligace, peněžní poukázky); správně je to doklad, který vyjadřuje vlastnictví těchto aktiv. Vlastník cenného papíru má všechna práva spojená s cenným papírem, pokud nejsou omezena zákonem nebo je neomezí osoba, které tento cenný papír vydaly. Pojmem cenný papír se rozumí i jakákoliv listina, která splňuje požadavky dané zákonem.

Emitent ^[1]

Emitentem je osoba, která cenný papír vydala a je povinna splnit odpovídající práva plynoucí z vlastnictví cenného papíru. Může jím být fyzická i právnická osoba.

Povinností emitenta je podávat investorům všechny potřebné informace (například u akciové společnosti musí poskytnout informace o výsledcích hospodaření společnosti). Tuto povinnost mu ukládá obchodní zákoník a zákon o podnikání na kapitálovém trhu.

Majitel ^[1]

Majitelem cenného papíru má všechna práva spojená s daným cenným papírem a to ať se jedná o původní nabytí (první majitel po emisi) nebo odvozené nabytí (nový majitel odvozuje své nabytí cenného papíru od původního majitele – převod).

Nominální hodnota cenného papíru ^[20]

Důležitým ukazatelem cenných papírů je jeho nominální hodnota, která je na nich napsána. Vystihuje cenu, za kterou se cenné papíry prodávají prvnímu investorovi. Nominální hodnota nemá žádný vliv na tržní cenu cenných papírů, která se vytváří fungováním tržních principů v ekonomice.

Tržní cena cenných papírů [20]

Tržní cena cenných papírů (kurz) je hodnota, za kterou jsou cenné papíry nakupovány a prodávány na burze. Tržní cena cenných papírů je proměnlivá v závislosti na nabídce a poptávce po cenných papírech, odchyluje se od nominální hodnoty nezávazně směrem dolů, ale i vzhůru. Investoři ocení investici do cenných papírů prodáváných pod nominální hodnotou, prodávající naopak preferuje prodat cenné papíry mající vyšší kurz.

2. 1. Dělení cenných papírů [9]:

1. Podle obsahu práv, která zákon s cenným papírem spojuje:

- akcie;
- zatímní listy;
- podílové listy;
- dluhopisy včetně vkladových listů a vkladových certifikátů;
- investiční kupony;
- kupóny;
- směnky;
- šeky;
- cestovní šeky;
- náložné listy;
- skladištní listy.

2. Podle charakteru:

- deklaratorní – jsou písemné projevy vůle, které jsou předpokladem ke vzniku a trvání práva; mívají průkazní význam a jsou nahraditelné. Mají formálně-právní význam – existenci potvrzují, ale nezávisle na nich existuje dané právo;
- legitimační – legitimace práva pro toho, kdo cenný papír předloží, dělí se na přenosné (lístek do šatny) a neprenosné (jízdenka);

- konstitutivní – písemné projevy vůle, které jsou předpokladem vzniku práv a povinností. Nelze ho nahradit, protože vznik právních skutečností je spojen pouze s písemným projevem.

3. Podle ztělesněného práva:

- dlužní úpisy;
- účastnické listy.

4. Podle důchodu, který poskytují:

- cenné papíry s pevně stanoveným důchodem – emitent se zavazuje platit pravidelně úrok (obligace, vkladní knížky, vkladové listy,...);
- cenné papíry s proměnlivým důchodem – výnos se odvozuje od výsledku hospodářské činnosti dané společnosti (akcie, podílové listy,...);
- cenné papíry s proměnlivým zúročením – po uplynutí daného časového úseku se provede přizpůsobení nominálního zúročení na aktuální úrokovou úroveň;
- cenné papíry s výnosem, který se vypočítá jako rozdíl mezi emisním a umořovacím kurzem.

5. Podle devizového práva:

- tuzemské cenné papíry kapitálového trhu v domácí měně;
- tuzemské cenné papíry emitované na zahraničním trhu v cizí měně;
- zahraniční cenné papíry.

6. Podle převoditelnosti:

- cenné papíry na doručitele – vlastníkem je ten, kdo daný cenný papír předloží, převádí se tedy pouze předáním cenného papíru;
- cenné papíry na řad – vlastník se označuje zapsaným jménem s doložkou na řad;

- cenné papíry na jméno – převod je možný cesí (postoupením), o které musí být informován dlužník.

7. Podle emitenta:

- státní;
- municipální – cenné papíry veřejnoprávních korporací (měst, obcí);
- soukromé – soukromých firem, akciových společností;
- individuální – cenné papíry fyzických osob.

8. Podle emise:

- vydávané individuálně – nezastupitelné cenné papíry, je jich vydáno méně než tisíc kusů;
- vydané hromadně – zastupitelné.

9. Podle oběhu:

- cirkulační – mohou měnit svého majitele bez větších formalit (na řad, na doručitele);
- ukládací – nemají tak velkou četnost převodů i vzhledem ke komplikované převoditelnosti (na jméno).

10. Podle obchodovatelnosti:

- veřejně obchodovatelné (efekty) – obchoduje se s nimi na burze cenných papírů nebo na jiném organizovaném trhu;
- neveřejně obchodovatelné (exoty) – obchoduje se s nimi mimo trh;
- neobchodovatelné.

11. Podle podoby (technického provedení):

- listinné – hmotná podoba;
- zaknihované – zachyceny v zákonem stanovené evidenci;
- dematerializované – prosazované v dnešní době, forma zápisu na účtu, např. ve středisku cenných papírů.

2. 2. Portfolio ^[5]

Obecně vyjadřuje portfolio sbírku, soubor nebo souhrn něčeho, co musí být blíže specifikováno. V ekonomii je to odborný termín, který znamená určitou sestavu, soubor akcií a jiných cenných papírů v majetku jednoho investora. V užším slova smyslu je to skladba aktiv.

Každý investor by si měl na začátku rozmyslet, jak bude při sestavování portfolia postupovat, které druhy cenných papírů bude chtít zařadit a v jakém množství a poměru, tato volba vychází z předpokládané investiční strategie. Každý investor se bude snažit minimalizovat riziko při udržení hodnoty portfolia.

2.3. Typy cenných papírů

V této části se zaměříme na tři hlavní skupiny cenných papírů (nástroje peněžního trhu, dluhopisy a akcie), které si investor nejčastěji do svého portfolia volí v různé kombinaci, která závisí především na konkrétní strategii, postoji investora k riziku a očekávané výši výnosů.

2.3.1. Nástroje peněžního trhu ^[14]

Pokud budeme chtít zhodnocovat své peníze při co nejmenším riziku, můžeme zvolit asi nejznámější a nejdostupnější formu a to prostřednictvím bankovních produktů. Jsou to například vklady u bank, které jsou nabízeny v různé formě (nejznámější jsou

běžné účty, termínované vklady, spořicí účty nebo v minulosti vkladní knížky, která se už téměř nepoužívají). Největší výhodou u nich je, že jsou ze zákona pojištěny, jsou tedy téměř s nulovým rizikem, ovšem pokud budeme chtít dosáhnout většího výnosu, je třeba investovat větší částky na delší dobu, kvůli vlivu inflace. Mezi další nástroje peněžního trhu patří státní pokladniční poukázky, které nejsou, kvůli podmínkám obchodování (hlavně vysoká cena), vhodné pro individuální investory.

Běžný účet ^[14]

Je jedním ze základních bankovních produktů a je nabízen v mnoha formách, pro fyzické i právnické osoby – banky nabízejí například běžné účty pro podnikatele se specifickými podmínkami nebo možnost přecherpání běžného účtu, kdy jsou účtovány další poplatky. Tyto účty slouží především k běžným platebním úkonům a ke každodennímu užívání, mají ovšem velmi nízké úrokové sazby a jsou zatíženy poplatky, například ČSOB nabízí běžný účet, kde úroková sazba je 0,01% p. a. (za rok), založení účtu je zdarma a je účtován poplatek za vedení účtu měsíčně 25 Kč.

Termínové vklady ^[16]

Jsou to bankovní vklady s předem danou úrokovou sazbou a na předem vymezený časový úsek. Mohou být sjednány na dopředu stanovenou dobu, kdy po uplynutí této doby je majiteli vyplacena částka plus úroky anebo s výpovědní lhůtou, kdy majitel musí předem ohlásit bance ukončení vkladu a po uplynutí výpovědní lhůty mu je částka vyplacena, ve výpovědní lhůtě se již vklad neúročí. Problémem u termínových vkladů může být strach z kreditního rizika (při krachu banky či záložny), ovšem v dnešní době je pojištěna většina vkladů, proto daleko větší otázkou je, jak dlouhou dobu na uložení zvolit, kvůli nestálosti úrokových sazeb.

Jejich úlohu už z velké části plní fondy peněžního trhu, jejichž výhodou je vyšší likvidita, protože tady neplatí, že námi uložené peněžní prostředky jsou nějaký čas nedosažitelné.

Úrokové sazby jsou většinou odstupňovány podle délky vložení finančních prostředků a výše vložené částky, například ČSOB Termínovaný vklad na dobu určitou, kde je fixní sazba – pokud částku uložíme do jednoho měsíce, je úročena 0,01%, na 6 měsíců 0,10% a na 12 měsíců 0,20%, kde sazby jsou v % p. a. a minimální vklad a

zůstatek je 5 000 Kč. Vedení účtu je zdarma, poplatky se platí jen za předčasné zrušení účtu.

Spořicí účet ^[16]

Účet, který nelze použít pro odchozí platby, ale nabízí vyšší úročení než běžné účty a není většinou zatížen žádnými poplatky. Hlavní rozdíl oproti termínovaným účtům je možnost okamžitého výběru peněz; peníze tedy nejsou blokovány na předem určenou dobu, ale nevýhodou oproti termínovaným vkladům je nestálost úrokových sazeb, které se mění podle aktuálního kurzu, například aktuální úroková sazba u ČSOB Spořicího účtu je 0,55% p. a., poplatek za zřízení a vedení včetně měsíčního výpisu je nulový.

Vkladní knížky ^[15]

Vkladní knížka je dokument evidující potvrzení peněžního ústavu o přijatém peněžním vkladu, výběru hotovosti, připsání úroku či jiné nepeněžní operaci. V České republice (Československu) je to nejstarší forma spoření. Některé banky a spořitelny ji stále nabízejí, vklady na vkladních knížkách jsou ze zákona pojištěny.

Konkurentem je běžný účet, který má sice nižší úrokové sazby, ale nabízí doprovodné služby, díky kterým klienti nemusí chodit do banky (bankomaty, internet banking a mobile banking).

V porovnání s termínovanými účty nabízejí vkladní knížky nižší úrok, ale nemají tak striktní podmínky pro vkládání peněz a vysoké poplatky při předčasném výběru.

2.3.2. Dluhopisy (obligace) ^[17]

Patří k základním cenným papírům a mají významný vliv v kolektivním investování. Dluhopis vyjadřuje závazek emitenta vůči věřiteli a je s ním spojeno právo majitele na dožadování se vyplacení dlužné částky a vyplacení výnosů z ní k určitému datu, které je předem dané. Vydávat je mohou právnické osoby nebo fyzické osoby podnikatelé, s povolením České národní banky nebo Ministerstva financí. Výnos z dluhopisu je cizím, návratným zdrojem do obchodního majetku emitenta a dělí se na kapitálový a kuponový.

Kuponové neboli úrokové výnosy závisí na velikosti úrokových měr, které jsou platné v době vydání obligace, ty se nemění u běžných obligací s pevným kuponem.

Kapitálové výnosy jsou dány výkyvy jejich tržních cen – tyto výnosy mohou nabývat i záporných hodnot, protože pokud úrokové míry klesají, tržní ceny u obligací rostou a naopak.

Obligace států (popřípadě i bank, měst a velkých podniků) bývají označovány jako bezrizikové, ale úplně bez rizika nikdy nejsou.

Dělení dluhopisů [11]:

1. Podle emitenta – dělení založeno na tom, kdo a za jaké situace dluhopis vydal:

- **Státní dluhopisy** – vydavatelem je stát, u Českých státních dluhopisů je to konkrétně Ministerstvo financí ČR. Emise je zajištěna Českou národní bankou, která se stará o vyplacení úroků. Vyznačují se především nízkou mírou rizika. Půjčené peníze jsou nejčastěji použity na splacení státního dluhu nebo použity na infrastrukturu.
- **Komunální dluhopisy** – vydávány územními samosprávnými celky k čemuž potřebují souhlas ministerstva financí. Zajištěny jsou daněmi – úrok je tedy splácen z vybraných daní nebo z konkrétních projektů.
- **Korporátní (podnikové) dluhopisy** – vydávány nějakou společností, cílem je získání peněžních prostředků k její činnosti.
- **Bankovní dluhopisy** – emitovány peněžními ústavy, někdy považovány za korporátní dluhopisy, mají však své specifické právní a finanční možnosti (např. banka je distributorem).
- **Pokladniční poukázky** – krátkodobé dluhopisy, emitovány státem nebo orgány veřejné správy. Určeny ke krátkodobému pokrytí nedostatku peněz. Mají nejnižší míru rizika, tudíž nízkou úrokovou sazbu.

2. Podle doby splatnosti – obecně platí, že kratší doba splatnosti je u dluhopisů s nižším rizikem a tedy i nižším úrokem:

- **Krátkodobé** – splatnost je do jednoho roku;
- **Střednědobé** – doba splatnosti od jednoho do deseti let;
- **Dlouhodobé** – splatnost je nad deset let.

3. Podle úroků – dělí se podle toho, jak je nastaven přínos pro majitele dluhopisu:

- **S pevným kuponem** – výše kuponu je smluvená při emisi a nemění se. Výhodou je jednoduchý způsob výpočtu zisku, nevýhoda je nerentabilita při výkyvech ekonomiky.
- **S proměnlivým variabilním kuponem** – kupon závislý na referenční sazbě (většinou mezibankovní sazby PRIBOR, LIBOR,...), k níž se připočte přírážka, která kompenzuje vyšší míru rizika než na mezibankovním trhu. Vydávány od 70. let 20. století.
- **S nulovým zúročením** – během života dluhopisu nejsou vypláceny kuponové platby. Výnos je dosahován tím, že věřitelé nakupují dluhopis s diskontem, tzn. pod nominální hodnotou, kterou dlužník musí splácet.
- **Indexované dluhopisy** – kuponové platby jsou vázány na vývoj indexů mezd, cen, zlata, ropy a jiných komodit, např. americké státní dluhopisy TIPS.

4. Podle zajištění:

- Některé země mají dluhopisy, které mohou být zajištěny zástavním právem na určitý majetek dlužníka (např. ve Velké Británii). V České republice je obdobou speciální druh – hypoteční zástavní listy – jsou kryty pohledávkami z hypotečních úvěrů.

5. Další typy:

- **Konvertibilní** – spojeno se zvláštním právem na výměnu (konverzi) tohoto dluhopisu na akcii v době splatnosti.
- **Prioritní** – majitel má právo na přednostní úpis akcií dané společnosti.
- **Podřízené** – speciální typ, který je nevýhodný v případě krachu emitenta, protože tyto pohledávky jsou uspokojeny až jako poslední.

- **Svlečené** – vznikají z dluhopisu klasického, který je rozdělen na dvě části. Na kupon (příjem) je vydán anuitní dluhopis a na jistinu diskontovaný dluhopis (s nulovým kuponem).
- **Vypověditelné** – za určitých podmínek je možné tento dluhopis předčasně splatit nebo požadovat předčasné splacení.
- **Perpetuitní** – nemají určené datum splatnosti.
- **Naturální** – nejsou moc používané. Kuponové platby probíhají v nějaké komoditě nebo jako oprávnění k výhodné koupi.
- **Dluhopisy s odloženou platbou** – prvních několik určených let nenesou žádný kupon.

2.3.3. Akcie ^[11]

Akcie je cenný papír dlouhodobého typu, který je obchodovatelný na kapitálovém trhu a umožňuje majiteli práva:

- podílet se na řízení a.s. formou účasti a hlasování na valné hromadě, včetně práva kontroly, počet hlasů je stanoven podle množství akcií;
- na dividendu = část zisku společnosti, její výplata ovšem není zaručena;
- na podíl na likvidačním zůstatku při zániku společnosti;
- přednost při nákupu nových akcií.

Liší se od ostatních cenných papírů hlavně tím, že jeho kurz kolísá v závislosti na velikosti hospodářského výsledku společnosti, což se v praxi používá ke spekulativním obchodům s akciemi.

Hodnota dané akcie je určena tak, jak kapitálový trh oceňuje celkovou částku budoucích dividend, které by daná společnost mohla vyplatit. Pokud se úrokové míry zvyšují, hodnota budoucích dividend klesá, a naopak. Akcie se liší například od obligací hlavně tím, že výplata dividend není zaručena a není ani jistá budoucí výše výplat a životnost u akcií je teoreticky neomezená, což souhrnně zvyšuje míru nejistoty i riziko a to i u velkých a solidních firem.

U akcií rozlišujeme **nominální hodnotu**, která je uvedena na akcii a po emisi se odchyluje od tržní ceny, za kterou se akcie obchoduje (prodává a nakupuje); **kurz akcie**, který závisí na vnitřní hodnotě (jaký podíl vlastního jmění připadá na jednu akcii); a **tržní cenu akcie**, která je ovlivněna nabídkou a poptávkou a také dividendou a výší úroku.

Druhy akcií [11]:

- **kmenové** – všechna práva, uvedená v zákoně jsou s nimi spojena bez omezení, většinou se vydávají na majitele a jsou volně převoditelné (společnost tak nezná akcionáře podle jména);
- **zakladatelské** – upravená forma kmenových akcií, může zvýhodňovat vlastníky (například větším počtem hlasů);
- **akcie na jméno** – „obyčejné“ akcie, převoditelné pouze indosamentem, což je písemný projev vlastníka, kterým převede akcii na jiného majitele (zapsáním jména nového majitele). Akciová společnost si vede seznam akcionářů a musí schválit převod na jiného majitele;
- **zaměstnanecké** – stejné znaky jako akcie na jméno, pouze mají nějakou výhodu pro zaměstnance společnosti (například výhodnou cenu). Majitelé mohou být pouze zaměstnanci nebo bývalí zaměstnanci;
- **prioritní** – zvýhodňují akcionáře při dělení zisku, tím, že má právo na přednostní vyplácení dividend. Většinou jsou bez hlasovacího práva a mohou být emitovány do určité hranice.

3. Podílové fondy ^[18]

Jsou založeny na kolektivním investování. Investor dostává za vložené peníze podílové listy a stává se podílníkem. Peníze všech investorů tvoří majetek podílového fondu, který spravuje profesionál (investiční společnost) – ten je investuje do různých nástrojů finančního trhu. Každý investor si může podílové listy nakoupit od dané společnosti ve zvoleném množství kdykoliv a to platí i o zpětném odprodeji, kdy vložené peníze plus výnos z nich dostane investor zpátky za předem dohodnutou dobu (např. 7 dní).

Činnost fondu podléhá regulaci České národní banky, která musí udělit povolení k činnosti, kontroluje nakládání s penězi klientů a musí schválit složení představenstva a dozorčí rady.

Dále podléhá kontrole depozitáře, jímž je obchodní banka, u které jsou uloženy všechny peníze fondu a nakoupeny dané cenné papíry.

Každý fond má stanoveny nějaké limity a to právními předpisy nebo statutem fondu, které mají zajistit diverzifikaci investičního rizika.

Výhody podílových fondů:

- vyšší výnos než u vkladů v bance, výnosy nejsou závislé na vložené částce jako u většiny termínovaných vkladů;
- vysoká likvidita, kdy peníze můžeme vybrat bez výpovědní lhůty a dalších poplatků;
- nižší riziko, protože portfolio je tvořeno cennými papíry od různých společností a pokles ceny jednoho cenného papíru vyvažuje růst jiného;
- jsou snadno dostupné a jednoduché pro širokou veřejnost;
- o majetek v daném fondu nemůžeme přijít ani při krachu investiční společnosti, protože podílové listy jsou naším majetkem;
- nákup a prodej je možný na pobočkách bank, jsou tedy jednoduše dostupné.

Podílové listy [6]

Podílový list je majetkový cenný papír neboli doklad o vlastnictví nebo spoluvlastnictví majetku v otevřeném nebo uzavřeném podílovém fondu. Jedná se o prostředek kapitálového trhu.

Podílový fond = investiční společnost, její kapitál je variabilní. Investováním se z nás stane spoluvlastník fondu a podíl, který bude naším majetkem, se vyjadřuje jako počet podílových listů. Společnost je založená v souladu se zákonem a kumuluje peníze od investorů, kterým prodává podílové listy (v závislosti na investované částce) a s tímto kapitálem dále obchoduje na burze. Cílem je dosažení zisku, z něho jsou vypláceny podíly vlastníkům podílových listů.

Vlastníci podílových listů mají právo:

- na podíl na zisku;
- účastnit se na valné hromady fondu (ale nemají hlasovací právo);
- na přednostní nákup podílových listů, které jsou nově emitovány;
- na podíl na likvidačním zůstatku v případě likvidace společnosti.

Členění podílových fondů [19]:

1. Podle možnosti vstupu do podílového fondu:

- **Otevřený podílový fond** – nemají omezen počet vydaných podílových listů ani počet podílníků, kdykoliv můžeme nakoupit nové podílové listy a kdykoliv je můžeme fondu vrátit k proplacení.
- **Uzavřený podílový fond** – je tvořen na dobu určitou, po ní se vyplatí s výnosem (kladným i záporným) a ruší se. Společnost vypíše upisovací období, kdy se může investovat a na konci upisovacího období nebo po dosažení potřebného kapitálu je fond uzavřen.

2. Podle druhu aktiv, do kterých investují:

- **Akciové** – převážná část majetku je investována do akcií.
- **Dluhopisové** – většinu majetku investují do dluhopisů státních, komunálních nebo podnikových i spekulativních.
- **Fondy peněžního trhu** – portfolio tvoří hlavně termínované vklady u bank, státní pokladniční poukázky, dluhopisy splatné do jednoho roku, vkladové listy a hypoteční zástavní listy.
- **Smišené** – investují do dluhopisů, akcií i nástrojů peněžního trhu.
- **Indexové** – mají zvolený nějaký akciový index, a investují do akcií zahrnutých do tohoto indexu.
- **Zajištěné (garantované)** – jsou rozdílné hlavně v tom, že mají splatnost. Investovat do nich můžeme pouze v upisovacím období, k datu splatnosti se vztahuje garance vrácení vložené částky. Pokud budeme u tohoto fondu chtít požádat o předčasný odkup, je to většinou možné při nepříliš výhodných podmínkách (další poplatky). V době splatnosti se vyplácí původní (vložená) částka plus výnos, který je jistý až v okamžiku splatnosti, dopředu je však neznámý.
- **Zastřešované (fondy fondů)** – portfolio je tvořeno podílovými listy jiných podílových fondů.

Další dělení:

- na **české** a **zahraniční** – podle toho, kde jsou registrovány;
- na **korunové** a **cizoměnové** – podle měny, v které je spravován a v které je udávána hodnota podílového listu;
- na **růstové** (cílem je zhodnocení kapitálu), **růstově – výnosové** (kromě zhodnocení se snaží vyplácet pravidelné výnosy z investice) a **výnosové** neboli důchodové (hlavní cíl je pravidelně vyplácet investorům výnos nebo důchod z investice);
- podle druhu poplatku na **fondy se vstupním poplatkem**, **fondy s výstupním poplatkem** a **bezpoplatkové** (účtují jen roční poplatek za správu, stejně jako všechny ostatní).

4. Konzervativní investiční strategie ^[13]

Investiční strategie je plán investora na umístění finančních prostředků do různých investičních nástrojů, kdy musí investor brát v potaz délku investičního horizontu, investiční cíle, toleranci k riziku a další faktory. Je to způsob, jakým investor plánuje zhodnotit svůj majetek, přitom musí mít rozhodnuto, kterých cílů chce především dosáhnout. Investiční strategii můžeme také definovat jako zformulování investičních cílů a postupů k jejich dosažení. Volba investiční strategie plyne kromě investorových cílů také z jeho podmínek a omezení.

U **konzervativní strategie** investor nepožaduje kladný výnos, jeho cílem je pouze dosáhnout minimálních výkyvů hodnoty portfolia, proto je kladen největší důraz na nástroje peněžního trhu, což jsou investice s nízkou mírou rizika a pevnou úrokovou sazbou.

Převážná většina portfolia je investována do nástrojů peněžního trhu, menší část do dluhopisů. Dluhopisy diverzifikují zčásti riziko snížení úrokových sazeb, které by mohlo nastat v budoucnu, protože by v tomto případě rostla cena obligací a částečně by se vyvážil pokles výnosů na peněžním trhu, kvůli většímu riziku je ovšem objem dluhopisů poměrně nízký. Menší portfolia bývají tvořena jen těmito dvěma složkami, větší mohou obsahovat i další, většinou hlavně akcie, ale pokud bychom je chtěli zařadit, mělo by jít o konzervativní akcie, kam řadíme relativně stabilní vyspělé trhy. Nevhodné jsou akcie malých firem, internetové akcie nebo akcie riskantních, právě se vyvíjejících trhů, které jsou vhodné pro agresivní strategie.

Charakteristika podílového fondu u konzervativního investora:

Typ fondu	Riziko	Kolísání investice	Potenciální výnos	Délka investičního horizontu
Fondy peněžního trhu, zajištěné fondy, dluhopisové fondy	Malé až střední	Nízké	Nízký a střední	do 2 let

[7] Obr. 5

Uvedeme si stručně i dva další typy strategií [10]:

- vyvážená strategie – většinou se preferuje vyrovnaný podíl zvolených investičních nástrojů, liší se od konzervativní převážně vyšším očekávaným ziskem a vyšším rizikem, ale v praxi se setkáváme i s vyváženou strategií přiklánějící se spíše k agresivní nebo konzervativní formě, kde mohou být jen drobné odchylky od nich;
- agresivní strategie – je nejvíce rizikovou strategií, nejvíce prostředků je investováno do akcií, agresivní investor musí počítat s vyšším rizikem i s většími výkyvy hodnot portfolia a pro možnost vysokých zisků musí mít dostatek trpělivosti.

Příklad složení portfolia konzervativní strategie:

Požadovaný výnos (%) =	2,50
Riziko (%) =	1,37
Spořicí účet/FPT	64,70%
Dluhopisy CZK	32,30%
Dluhopisy HY	0,50%
Akcie Evropa a Sev. Amerika	1,10%
Akcie CEE	0,60%
Akcie BRIC a jiné EM	0,40%
Komoditní investice	0,40%

[10] Obr. 6

4. 1. Seznam investičních nástrojů [10]:

Spořicí účty a FTP (fondy peněžního trhu) jsou podobné nástroje, jejichž výnosy jsou sice značně nízké, výhodou je ovšem velmi nízké riziko.

Dluhopisy CZK (České dluhopisy) nabízí vyšší výnosy než FTP, ale také vyšší riziko. Dostupné pouze nepřímo, prostřednictvím dluhopisových fondů.

Dluhopisy HY (high-yield) je relativně nová kategorie dluhopisů. Nejsou příliš dostupné, očekávaný výnos je vyšší než u českých státních dluhopisů, je však vyvážen větším stupněm rizika, protože zahrnují i dluhopisy relativně rizikových emitentů (Řecko, Kazachstán, Venezuela...).

Akcie západní Evropy a Severní Ameriky jsou akcie vyspělých trhů, patřících do skupiny tradičních aktiv. Jejich nabídka nástrojů je nejširší, např. podílové fondy, strukturované produkty nebo indexové fondy obchodované na burzách.

Akcie CEE (střední a východní Evropy) může zahrnovat trhy pouze střední Evropy nebo i dalších států jako je Rusko, Rumunsko, Kazachstán nebo Turecko.

Akcie BRIC (Brazílie, Ruska, Indie a Číny) jsou velice populární. Jedná se o čtyři silné ekonomiky, které vykazují hospodářský růst, každá má nějaké silné odvětví (zemědělství, informační technologie, energetické komodity) a mohutnou základnu výroby. Jsou méně zadlužené než západní země, mají tedy ještě prostor pro růst. Nevýhodou je jejich obliba mezi investory, kteří mají vysoká očekávání, která se nemusí vyplnit a v případě neúspěchu může nastat velký propad.

Komoditní investice jsou fondy zaměřené na komodity, kterých je velké množství a jejich chování je velmi rozmanité. Jejich ceny mívají tendence sledovat dlouhodobé růstové trendy u peněžní zásoby, ovšem mohou převládat střednědobé trendy, které se obtížně analyzují, protože závisí na mnoha okolnostech. Proto je považujeme za relativně rizikové investice.

Nemovitostní fondy chápeme jako fondy komerčních nemovitostí, jejich nabídka je ovšem velmi malá, proto do nich v našem příkladě neinvestujeme, ale při konzervativním investování by byly také vhodné.

5. Vlastní příklady

Poslední část mé bakalářské práce bude věnovaná popisu praktické části, kdy jsem aplikovala teoretické poznatky na vytvoření simulace zjednodušené konzervativní strategie. Příslušný soubor v programu Excel, který simuluje investiční činnost, je uveden v příloze. Všechna použitá data jsou převzata z internetových stránek banky ČSOB [21], [22], [23], při zvoleném období 10 let, od 9. 3. 2004 do 6. 3. 2014.

V programu jsou nejprve data pro jednotlivé typy investic, konkrétně fond akciový (AF), dluhopisový (DF) a fond peněžního trhu (FTP). U každého fondu je uvedena informace o změně ceny podílového listu, což je vyjádřeno aktuální cenou jednoho podílového listu v konkrétní den a dále je uveden výnos v %, který je vztažen k datu vzniku fondu. Pro zjednodušení nebudeme uvažovat vstupní ani jiné poplatky, ale v reálném investování bychom s nimi museli počítat.

Typy fondů:

1. Akciový fond s názvem „**ČSOB akciový mix**“ vznikl 14. 10. 1999 a je v české měně. Tento fond investuje do světových akcií bez zřetele na obor a je zaměřený především na akcie obsažené v indexech S&P500, FTSE 100, Nikkei 225 a EuroStoxx 50, pro investory hledající vysoké zhodnocení, ovšem doporučuje se pouze s výhledem delšího investičního období. Struktura portfolia podle typu aktiv je 99,52% do akcií a 0,48% v hotovosti. [21]

2. Fond peněžního trhu „**KBC Multi Interest Cash ČSOB CZK**“ je nabízen v české měně, vznikl 3. 4. 2000. Jeho předností jsou nízká rizika (úvěrové, měnové, koncentrační, tržní i riziko likvidity), proto je vhodný pro konzervativní investování. Tento fond investuje do korunových nástrojů s pevným úročením, zejména do kvalitních euroobligací, státních pokladničních poukázek a depozit. [22]

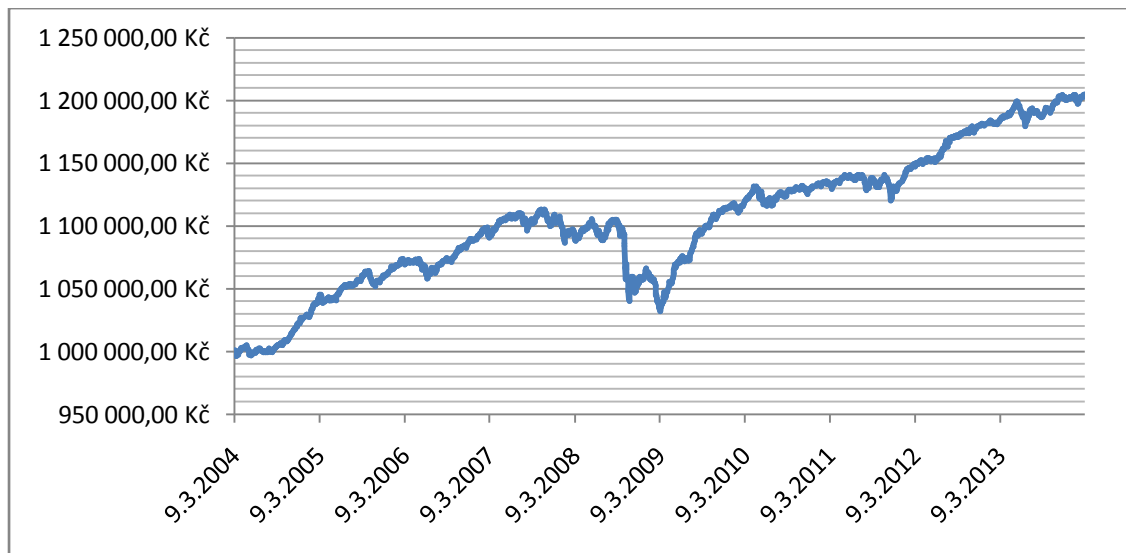
3. „**ČSOB bond mix**“ je dluhopisový fond v měně české, oproti Fondu peněžního trhu je zde vyšší tržní riziko, ovšem nabízí překonání úrovně možného zhodnocení, kterého bychom dosáhli při investování do bankovních depozit. Vznikl 1. 12. 1990.

U každého fondu je dále vypočten výnos v korunách při námi vložené částce, kterou můžeme libovolně měnit. Konečná hodnota je náš vklad zvýšený o výnos a dále je zde vypočtený jednodenní výnos, což je výnos vztažený vždy k předchozímu dni. [23]

Příklad 1

Nejprve jsem si zvolila celkovou hodnotu investice 1 000 000 Kč, z toho 100 000 Kč vložíme do akcií, 600 000 Kč do FTP a zbytek (300 000 Kč) do dluhopisů. Rozdělení investice do jednotlivých fondů provádíme s určitým zjednodušením, s ilustrativní funkcí, ve skutečném investování bychom do akcií investovali méně (viz kapitola 4), tento poměr jsme volili proto, abychom viděli, zda se nám podaří překonat inflaci.

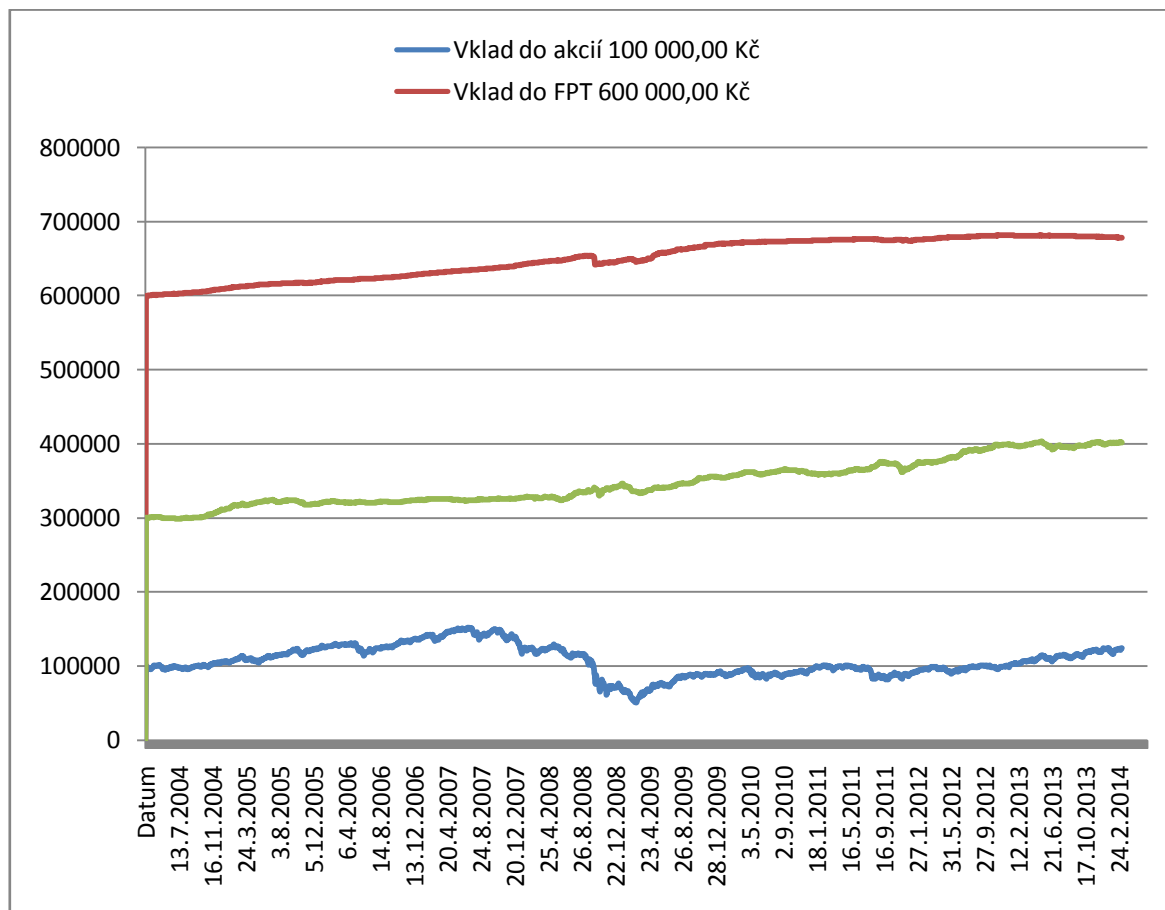
S pomocí jednotlivých výnosů v každém dni, které máme v tabulce, se můžeme podívat, jak se bude naše investice vyvíjet, a hned vidíme, jestli máme nějaký zisk nebo jsme ve ztrátě. V našem případě budeme mít 6. 3. 2014 zisk 204 960 Kč, což je asi 20,5%. Graf znázorňuje celkovou investici, tedy po sečtení všech tří fondů po celou dobu investice. V programu můžeme libovolně měnit investovanou sumu i podíl na jednotlivých fondech.

Obr. 7

Na dalším grafu vidíme vývoj v jednotlivých fondech. Největší výkyvy jsou na křivce akciového fondu, relativně nejstabilnější je na tom fond peněžního trhu, kde nejsou

žádné zásadní výkyvy a křivka má rostoucí charakter, obdobně je na tom i křivka dluhopisového fondu.

Obr. 8

Příklad 2

V tomto příkladu máme znázorněn vliv inflace na investice. Vezmeme stejnou výši investice i podíl do jednotlivých fondů jako v příkladu 1. V tabulce mám uvedeny částky, které bychom měli na konci každého roku investování po dobu 10 let. Dál je uvedena inflace v jednotlivých letech tak, jak ji udává Český statistický úřad a z ní vypočteme cenu „jednotky“. Představíme si, že v prvním roce investování máme určitý produkt („jednotku“), která nás stojí 1 korunu. V dalším roce vezmeme oficiální inflaci, vypočítáme procentuální nárůst a přičteme k ceně jednotky v předchozím roce. Tak můžeme vidět, jak se nám vlivem inflace cena zvedá. Pokud bychom například měli 1 000

Kč, za které si můžeme koupit 1 000 jednotek (protože jedna jednotka má cenu 1 Kč), po deseti letech si za těchto 1 000 Kč koupíme pouze 800 jednotek, jak můžeme vidět v následující tabulce.

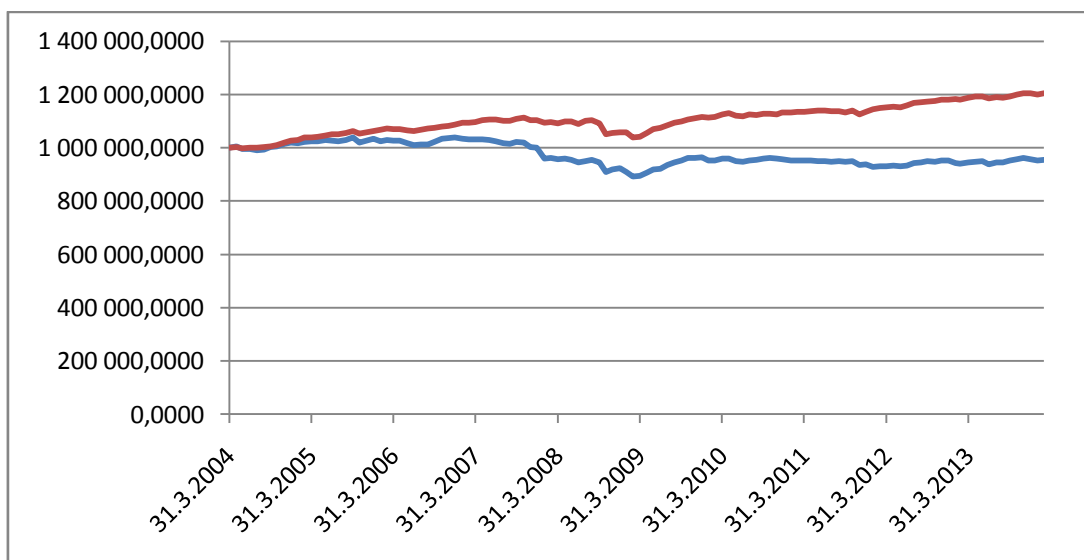
rok	částka	Inflace	cena „jednotky“	„počet jednotek“
2004	1 000 Kč	2,8	1,0000	1000
2005	1 000 Kč	1,9	1,0190	981,3542689
2006	1 000 Kč	2,5	1,0445	957,4187989
2007	1 000 Kč	2,8	1,0737	931,3412441
2008	1 000 Kč	6,3	1,1414	876,1441619
2009	1 000 Kč	1	1,1528	867,4694672
2010	1 000 Kč	1,5	1,1701	854,6497214
2011	1 000 Kč	1,9	1,1923	838,7141525
2012	1 000 Kč	3,3	1,2316	811,9207672
2013	1 000 Kč	1,4	1,2489	800,7108158

Obr. 9

Pokud tedy u naší investice nebereme v úvahu inflaci, vychází nám výnos za deset let 22,5% (225 350,-), při započtení inflace vidíme, že výnosnost bude záporná zhruba 1,88% (18 849,-). Konkrétní výpočty jsou uvedeny v příloze.

Příklad 3

Tento příklad bude téměř totožný s příkladem 2, jen s tím rozdílem, že bereme v úvahu stav naší investice na koncích měsíců, na grafu vidíme, že křivka, která ukazuje stav naší investice bez uvažování inflace (červená) je téměř totožná s křivkou, která zahrnuje i inflaci (modrá), liší se jen výší. Stejným způsobem opět vypočteme kumulovanou inflaci v jednotlivých měsících a porovnááme, jak vypadá naše investice s inflací nebo bez jejího započtení a dojdeme ke stejnému výsledku jako v předchozím příkladu.

Obr. 10

Příklad 4

Doposud jsme počítali pouze s investicí, kdy jsme na začátku investování vložili do každého fondu určitou částku, sledujeme její vývoj a po zvolené periodě investování ukončíme a počítáme zisk nebo ztrátu. V praxi jsou ale více časté investice, kdy vkládáme pravidelně menší částky, například po měsíci, čtvrtletí, pololetí nebo roce. Už nám nebude stačit počítat zisk pomocí procentuálního výnosu, ale budeme muset přepočítávat hodnotu našeho portfolia na počet podílových listů, které bychom vlastnili. Pro zjednodušení si jednotlivé dny investování očíslovujeme a budeme vkládat částku po třicetidenní periodě. Výše pravidelného třicetidenního vkladu bude neměnná, pouze počáteční vklad budeme uvažovat vyšší.

Na začátku zvolíme výši počátečního vkladu, v příkladu jsem si určila počáteční vklad do každého fondu 20 000, celkově tedy vkládám 60 000 Kč. Potom volíme výši měsíčního vkladu a kolik procent z něj budeme investovat do jednotlivých fondů. Protože máme konzervativní strategii, budeme investovat pravidelně 10% do akciových fondů, 70% do fondů peněžního trhu a 20% do dluhopisů, pravidelný vklad jsem zvolila 1 000 Kč. Při každé nově vložené částce přepočítáme, kolik podílových listů vlastníme, vloženou částku proto vydělíme aktuální cenou podílového listu. Pokud neinvestujeme, počet našich podílových listů se nemění. Na konci investování vynásobíme počet podílových listů

aktuálním kurzem a tuto částku porovnááme se součtem našich vkladů, čímž zjistíme, zda realizujeme z naší investice zisk nebo jestli jsme ve ztrátě (viz tabulka Obr. 11)

	Celková investice	Počet PL	Cena PL	Hodnota portfolia	Procentuální výnos
Akciový fond	27 900,00	36 839,00	0,94	34 451,83	23%
FTP	75 300,00	619,00	129,74	80 309,06	6,6%
DF	35 800,00	31 966,00	1,42	45 241,48	26%
Součet	139 000,00			160 002,37	15%

Obr. 11

Shrnutí výsledků

Na závěr je třeba připomenout, že všechny výpočty probíhaly za zjednodušených podmínek, ať už to bylo zanedbání vstupních i jiných poplatků nebo omezení se pouze na tři typy fondů, proto by v reálu investor mohl dospět k naprosto odlišným výsledkům. Pro účely této bakalářské práce byly ovšem výpočty a příklady postačující. Jako konzervativní investoři volíme vždy nejnižší část svých investovaných prostředků do akciového fondu hlavně kvůli větším výkyvům v hodnotách a nejvíce do fondu peněžního trhu díky nízkému riziku, i když vidíme, že v našem případě mají všechny fondy v dlouhodobém horizontu stoupající hodnotu. Pokud jsme v našich příkladech vzali v úvahu vliv inflace, viděli jsme, že naše vložené prostředky vlastně ztrácely hodnotu, i když jsme zaznamenali kladný výnos.

Závěr

V mé bakalářské práci jsem popsala obecné postupy investování s důrazem na konzervativní strategii a vytvořila program, který znázorňuje průběh investice. U příkladů jsem volila zjednodušení principů investování na vybraných typech fondů, protože toto téma je velice široké a není možné v této práci obsáhnout všechny postupy ani aplikace. V praxi se můžeme setkat s širokou škálou dalších fondů vhodných pro tento typ investic a s celou řadou dalších možností jak postupovat při konzervativních investicích, ale pro ukázkou nám postačily možnosti použité v bakalářské práci.

Zpracování tohoto tématu bylo pro mne velice zajímavou a cennou zkušeností. Při studování dané problematiky jsem se dozvěděla spoustu nových informací, které určitě využiji v dalším studiu i v životě a přínosná pro mě byla i práce s programem Microsoft Excel, kde jsem se přiučila další možnosti využití tohoto programu a při práci s programem jsem používala i funkce, se kterými jsem dříve nikdy nepracovala.

Zdroje

- [1] Investování, [online, 10. 3. 2014], dostupné z: <http://www.penize.cz/15910-kurz-i-co-je-investovani>
- [2] Magický trojúhelník, [online 10. 3. 2014], dostupné z: <http://www.patria.cz/akademie/analyzy-investice-jak-hodnotit-investice.html>
- [3] Inflace, [online 12. 3. 2014], dostupné z: http://www.cnb.cz/cs/faq/co_to_je_inflace.html
- [4] Inflace, [online 18. 3. 2014], dostupné z: http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/mira_inflace
- [5] Portfolio, [online 22. 3. 2014], dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Portfolio>
- [6] Podílové listy, [online 25. 3. 2014], dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Podílový_list
- [7] Tabulka fondů, [online 26. 3. 2014], dostupné z: www.investia.cz
- [8] Inflace, [online, 12. 3. 2014], dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Inflace>
- [9] Liška V., Gazda J.: *Kapitálové trhy a kolektivní investování*, Professional Publishing, Praha 2004, 1. vydání
- [10] Kohout, P.: *Investiční strategie pro třetí tisíciletí*, Grada Publishing, Praha 2010, 6. přepracované vydání
- [11] Bohanesová E.: Finanční matematika I, [online, 8. 3. 2014], dostupné z: http://www.upol.cz/fileadmin/user_upload/knihovna/Skripta_FF/finan.pdf

[12] Inflace, [online, 12. 3. 2014], dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Inflace>

[13] Konzervativní strategie, [online, 14. 3. 2014], dostupné z:
<http://www.akcie.cz/odborne-clanky/22563-konzervativni-strategie/>

[14] Nástroje peněžního trhu, [online, 19. 3. 2014], dostupné z:
<http://www.fipora.cz/nastroje-pen-zniho-trhu.html>

[15] Vkladní knížky, [online, 21. 3. 2014], dostupné z:
http://cs.wikipedia.org/wiki/Vkladní_knížka

[16] Spořicí účty a termínované vklady, [online, 21. 3. 2014], dostupné z:
<http://www.aktualne.cz/wiki/finance/sporici-ucty-terminovane-vklady-uroky-porovnani/r~i:wiki:1704/>

[17] Dluhopisy, [online, 23. 3. 2014], dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Dluhopis>

[18] Podílové fondy, [online, 25. 3. 2014], dostupné z: <http://www.cpinvest.cz/klientsky-servis/investovani-v-kostce/co-je-podilovy-fond.html>

[19] Dělení podílových fondů, [online, 25. 3. 2014], dostupné z:
<http://www.penize.cz/15926-cleneni-podilovych-fondu>

[20] Nominální a tržní hodnota CP, [online 22. 3. 2015], dostupné z: <http://www.ok-investice.cz/cenne-papiry/>

[21] Tabulka – akciové fondy [online, 9. 3. 2014], dostupné z
:<http://www.csob.cz/cz/fondy/Akciove-fondy/Stranky/770000001170.aspx>

[22] Tabulka – fondy peněžního trhu, [online, 9. 3. 2014], dostupné z:
<http://www.csob.cz/cz/fondy/Fondy-penezniho-trhu/Stranky/BE0173476400.aspx>

[23] Tabulka – dluhopisové fondy [online, 9. 3. 2014], dostupné z:

<http://www.csob.cz/cz/fondy/Dluhopisove-fondy/Stranky/770000001147.aspx>

Přílohy

A – Vlastní příklady (na přiloženém CD)